

РЕШЕНИЕ

№ 3449

гр. София, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 16.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2728** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, вр. чл.5 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Образувано е по жалба на П. Г. П. срещу отказ за издаване на удостоверение за наследници, обект. в писмо Към РПД22-ГР94-446/2/ от 09.03.2022 година на кмета на Район „П.“-Столична община.

Наведените основания за оспорване, предвид изложените в жалбата оплаквания, са за противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона-чл.146, т.4 и т.5 АПК.

В съдебно заседание пред АС София-град жалбоподателят се явява лично и моли за уважаването на жалба, както и за присъждането на разноските по делото.

Ответникът се представлява от юрк.З., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ по съображенията изложени в писмения отговор към нея.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Между страните е безспорно от фактическа страна, че жалбоподателят П. Г. П. е подал искане за издаване на удостоверение за наследници на: В. П. Б.-Х., Е. Л. Х., Д. Г. М. и К. П. Б., с деловоден № РПД22-ГР94-446/04.03.2022 г. на Район „П.“-Столична община.

Във връзка с вече издадено удостоверение на наследника Л. Е., жалбоподателят П. Г. П. е подал и Заявление №Към РПД22-ГР94-446-[1]/04.03.2022 г., което е неотнормимо към спора, предмет на делото и се сочи само за пълнота.

По искането е постановен отказ, мотивиран със съображения, че искателят П. Г. П. не попада сред кръга лица, определени съгласно чл.5, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. Посочено е, че за да му бъде издадено такова следва да представи нотариално заверено пълномощно от наследник по закон или съдебно удостоверение по чл.186 ГПК.

В отказа е описан резултатът от извършената проверка в регистъра на населението и регистъра за гражданско състояние и приложимите норми на Закона за наследството при определяне на наследниците по закон.

Издаденият отказ е акт на компетентен орган-кмета на Район „П.“-СО. Компетентността на органа произтича от чл. 2, ал.5 от Наредба №РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., в съотв. с която удостоверения за наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице. Последният постоянен адрес на починалия - В. П. Б.-Х. е бил в административните граници на район „П.“.

Спазена е установената форма на административния акт- изложени са фактическите и правни основания за издаването на акта, посочен е и съдържа подписа на органа, който го издава, ясно и недвусмислено е обективирана разпоредителната воля на издателя. Липсата на наименование на акта не е порок, засягащ законосъобразността на акта при наличие на съществените реквизити на формата

Между страните няма спор относно фактическата обстановка, която е установена въз основа на данните в регистъра на населението и регистъра за гражданско състояние, а тя е следната: В. П. Б.-Х. е починала на 26.07.2015 г. Към датата на смъртта си няма живи възходящи, низходящи, братя или сестри, но има живи роднини по сребрена линия и това са:

1. От страна на бащата П. Б. М.:
  - а) С. А. С. /починал 2017г./ - син на В. Б. М., сестра на:
  - б) З. Г. Г. /починала 2017г./ - дъщеря на Р. Б. З., сестра на П. Б. М..
2. От страна на майката Д. Г. М.:
  - а) Л. Е. (жива и към настоящия момент) - дъщеря на С. И., брат на Д. Г. М.;
  - б) Б. М. (починала 2016г.) - дъщеря на А. И., брат на Д. Г. М..

Страните не спорят и относно приложението на ЗН. Кръгът на наследниците по закон включва 4 реда наследници, като преживелият съпруг на наследодателя не влиза в нито един от тези редове, а сънаследява с първи, втори и трети ред, но изключва четвърти ред. Правилото е че всеки предходен ред изключва следващия, като в първи ред /децата на наследодателя/ и трети ред /братята и сестрите на наследодателя/ има право на заместване /чл.10, ал.1 и ал.2 ЗН/-починалите преди наследодателя деца и братя/сестри се заместват от техните низходящи /без ограничение- първите, от техните низходящи от първа и втора степен-вторите/.

В четвърти ред са включени сребрените роднини от III до VI степен включително /преди изм., ДВ, бр. 60 от 1992 г.-до IV степен/.

Кръгът наследници по закон и призованите да наследят в конкретния случай се определят към момента на откриване на наследството-смъртта на наследодателя /чл.1 от ЗН/.

Между страните няма спор, че към момента на откриване на наследството на В. П. Б.- Х.- 26.07.2015 година, наследници по закон са първите братовчеди С. А. С. /т. 1, буква „а“/, З. Г. Г. /т. 1, буква „б“/, Л. Е. /т. 2, буква „а“/ и Б. М. (т. 2, буква „б“), като с това се изчерпва кръга на наследниците.

Няма спор и за това, че жалбоподателят е наследник по закон на З. Г. Г. /починала 2017г./, като от представеното по делото Решение №371398/26.03.2018 г. по гр.дело №35156/2017 г. по описа на СРС се установява, че приживе като наследник на В. П. Б.- Х. същата е поискала да бъде определен срок на останалите наследници да заявят дали приемат или се отказват от наследството ѝ. Това нейно действие представлява действие, с което тя самата е приела наследството от В. П. Б.- Х..

Страните не спорят за това, че жалбоподателят не е наследник по закон на В. П. Б.- Х.. Спорът е за това дали в качеството на наследник на З. Г. Г., която е наследник по закон на В. П. Б.- Х., при това приела оставеното от нея наследство съобразно наследствения си дял, е легитимиран да иска издаването на удостоверение за наследници на В. П. Б.- Х.. За разрешаването му съдът излага следното:

Удостоверението за наследници е официален удостоверителен документ, установяващ качеството на наследник на едно лице. Когато наследниците на лицето, за което се издава удостоверението за наследници са починали, следва да се посочат техните наследници, в противен случай удостоверението би било непълно. Това не означава, че те се сочат като наследници по закон на лицето за което се издава удостоверението, а че са наследници на наследниците по закон. С оглед посочената в удостоверението дата на смъртта на наследодателя за който се издава удостоверението се установява кои са наследниците му по закон, които са живи към момента на откриване на наследството. Когато тези наследници по закон към момента на издаване на удостоверението са починали, то следва да се впишат техните наследници, това не означава, че се вписват като наследници по закон на наследодателя за който се издава удостоверението. Те за това се вписват с подномер, защото не са наследници по закон на наследодателя за който се издава удостоверението. Наследниците по закон се вписват с номер, а техните наследници, които не са наследници по закон на наследодателя за който се издава удостоверението, се вписват с подномер. Кои са наследници по закон на наследодателя за който се издава удостоверението е правен извод, който се прави с оглед данните по удостоверението / Решение №16004 от 30.12.2020 г. на ВАС по адм.дело №7477/20 г., VII о., оставено в сила с Решение №8381/ 12.07.2021 година по адм.дело №1972/2021 година на ВАС - Петчленен състав - II колегия/

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 от Закона за гражданската регистрация, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, като редът за издаване и образците на удостоверенията по ал. 1 се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството, съвместно с министъра на правосъдието, съгласно ал.2 от същата разпоредба. В изпълнение на законовата делегация е издадена Наредба №РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Съгласно чл.5, ал.1 от с.н. удостоверения се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници.

Удостоверения могат да се издават и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по ал. 1. Удостоверения

се издават и по реда на Административнопроцесуалния кодекс, Гражданския процесуален кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс-чл.5, ал.2 от наредбата.

Систематическо тълкуване на разпоредбите на чл.5, ал.1 и ал.2 от Наредба №РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. във връзка една с друга в рамките на предназначението на удостоверението за наследници като официален свидетелстващ документ налага извода, че „техните наследници“ следва да се схваща в широк смисъл. След като искателят е наследник по закон на наследник по закон / на З. Г. Г., в случая/ на наследодателя В. П. Б.- Х., той е легитимиран да поиска издаването на удостоверение за наследници на В. П. Б.- Х.. Удостоверението за наследници ще го легитимира в присъщата му за официален свидетелстващ документ степен при упражняването на притежаваните от него субективни материални права, съотв. при изпълнение на задължения, произтичащи от наследствените правоприемства. Това тълкуване е в съответствие и с посочените по-горе решения на ВАС.

Всъщност е без значение дали ответникът ще квалифицира искането по чл.5, ал.1 или ал.2 от Наредба №РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., след като в производството пред него безспорно се установява, че искателят е правоимащо лице по отношение наследството на В. П. Б.- Х., без да е неин наследник по закон. Ответникът не е обвързан от основанието на което е поискано издаването на удостоверение за наследници, а от наличието или липсата на предпоставките за неговото издаване по чл.5, ал.1 и ал.2 от Наредба №РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. Вместо това да напътва искателя да представя съдебно удостоверение по чл.186 ГПК, ответникът е следвало да съобрази при произнасянето си по искането установите по случая факти.

Изложеното е приложимо и по отношение на останалите, посочени в искането за издаване на удостоверения за наследници лица- Е. Л. Х., Д. Г. М. и К. П. Б., в случай, че към момента на тяхната смърт наследодателката на жалбоподателя З. Г. Г. е имала качеството на техен наследник по закон. Дали е така не се установява от изложените от органа фактически съображения.

С оглед на изложеното съдът обуславя крайния си извод, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалноправните норми и в несъответствие с целта на закона /чл.146, т.4 и т.5 АПК/ по отношение отказа за издаване на удостоверение на наследници на В. П. Б.- Х.. В останалата му част-по отношение искането за издаването на удостоверение за наследници на Е. Л. Х., Д. Г. М. и К. П. Б., отказът е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила /чл.146, т.3 АПК/, доколкото не са изложени релевантни мотиви, съобразно изложеното от съда по-горе.

По тези съображения оспореният отказ се отменя изцяло, а делото като преписка се връща на административния орган за ново произнасяне, при спазване на указанията по приложението на материалния и процесуалния закон.

На основание чл.143, ал.1 АПК своевременно заявеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено в доказани им размер-10 лева заплатена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа за издаване на удостоверение за наследници, обект. в писмо Към

РПД22-ГР94-446/2/ ат 09.03.2022 година на кмета на Район „П.“-Столична община.
ВРЪЩА делото като преписка на административния орган за произнасяне В
7-ДНЕВЕН СРОК, съобразно дадените в мотивите към решението указания по
тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столичната община да заплати на П. Г. П. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на
10 /десет/, разноски за съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред
Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на
страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на
чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: